PRESSRELEASE från VIDEPRO **2022-04-07**

På Dalarnas bokmässas Lilla Scen berättar Ragnar A Söderling om Signe Bergner, en kvinna som historien glömt.

Ragnar A. Söderling hörde talas om Signe Bergner då han bodde i Tällberg i början på nittiotalet. Signe hade förvärvat en tomt vid Siljan 1916 och Byggt det som senare kom att heta Siljansgården. Där hade hon och hennes tredje make Harald Alm under 30- och 40-talet drivit ett kulturcenter. Berättelsen fick Ragnar att fascineras över hennes levnadsöde, då han upplevde att hennes liv hade kantats av olika villkor som hon viljestarkt övervunnit. Han tyckte någon borde skriva en roman baserat på hennes levnadsöde och tipsade en del vänner om idéen att göra en roman eller film. Svaret han fick var alltid ”gör det själv” eller ”kom med ett synopsis”. Efter att ha gått i pension från en tjänst som lektor i entreprenörskap vid Lunds universitet började han att kartlägga Signe Bergners liv i syfte att skriva en roman baserat på det. När Ragnar fick tag i en koffert med brev och almanackor upptäckte han att den person som han höll på att kartlägga för sitt romanprojekt var en av alla de bortglömda kvinnorna som gjorde en ideell insats och engagerade sig i kvinnornas och barnens situation runt förra sekelskiftet.

Det stora antal brev, almanacksanteckningar etcetera kom att innebära att Ragnar under flera år ägnat stor del av sin vakna tid tillsammans med en död kvinna. Hennes liv var mycket mer äventyrligt än han anat. Resultatet av den samvaron blev beslutet att skriva en romantrilogi inspirerad av Signes levnadsöde. *Flickebarnet Signe, som* är första delen i Trilogin om Signe finns i handeln. Boken är inspirerad av Signes tjugofyra första levnadsår. Ragnar skriver nu på del II i trilogin som kommer att heta *Professorskan Bergner-Andersson och* som planeras komma ut i slutet av året.

Signe Bergner kunde ha skrivit många saker i sitt CV. Hon föddes 1881 i Sveg som oäkta dotter till en frånskild kvinna och den tillförordnade distriktsläkaren som hade fru och tre barn i Lund. Fadern dog två veckor efter hennes födelse och därför lämnades hon vid två månaders ålder till det barnlösa kyrkoherdeparet Bergner i Lillhärdal.

Efter uppväxt hos fosterföräldrarna i Lillhärdal, Arnäs och Berg studerade hon på Skolan för Huslig Ekonomi i Uppsala och till handarbetslärarinna i Stockholm. Därefter startade hon Wasastadens Wäf- & handarbetsskola som tjugoåring. Verksamheten bar sig inte och hon sadlade om och examinerades som Gymnastikdirektör i maj 1905. Någon vecka efter examen gifte hon sig med geologen Johan Gunnar Andersson. Mannen blev följande år chef för Sveriges Geologiska Undersökning och titulerades professor. Det innebar att Signe, som var aktiv i Fredrika Bremerförbundet, Centralförbundet för Socialt Arbete med flera kvinnoorganisationer, kunde tituleras professorska, en titel som hon sällan själv använde sig av men som säkert öppnade en del dörrar i det sociala umgängeslivet. Från 1905 och framåt engagerade hon sig bland annat i fattigvården och barnkolonierna. Hon var även medlem i *Svenska Hem*.

1910 valdes hon in i styrelsen för *Kvinnornas diskussionsklubb* där Elin Wägner var sekreterare.
1911 utarbetade Signe tillsammans med Anna Lindhagen och Inez Laurell en petition till Kungl. Maj:t om försumliga försörjare samt angående utom äktenskapet födda barns och deras mödrars rättsliga ställning.
1913 startade hon på eget initiativ, efter dansk förebild, *Hemmet för ensamställda mödrar* i Stockholm.
1914 fick hon ett stipendium från Fredrika Bremerförbundet för studier av välfärdsanordningar vid industriella företag berörande kvinnor och minderåriga.
1916 ingick hon i den grupp som hade beslutanderätt om hur Fords donation till Stockholms fattiga skulle fördelades.

En sannolik anledning till att hon glömts bort i kvinnorörelsen är att hon i slutet av 1916, under brinnande världskrig, åkte transsibiriska järnvägen till sin man i Kina och därmed tappade kontakten med kvinnorörelsen.

För ytterligare information kontakta författaren på ragnar@videpro.se eller 070-494 80 69 Foto på bokens framsida och författaren finns på www.videpro.se.